

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 602

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 31 august 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
27.	— Ordonanță pentru modificarea art. 8 din Legea nr. 157/2004 privind instituirea bursei speciale „Guvernul României” pentru formarea managerilor din sectorul public	2
94.	— Ordonanță de urgență pentru asigurarea continuității activității unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului.....	3-6
	ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
21.	— Lista partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți care au depus până la data de 27 august 2009 raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 38 alin. (1 ¹) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu modificările și completările ulterioare, pentru alegerile locale parțiale desfășurate conform Hotărârii Guvernului nr. 779/2009 privind stabilirea datei alegerilor locale parțiale pentru alegerea primarilor în unele circumscripții electorale și Hotărârii Guvernului nr. 808/2009 privind stabilirea datei alegerilor locale parțiale pentru alegerea unor primari și a unui consiliu local	7
	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI ȘI ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE	
6/43.	— Ordin privind aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 12/5/2009 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating	8-15
	ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
632.	— Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale AKTUALIS BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	16

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ****pentru modificarea art. 8 din Legea nr. 157/2004 privind instituirea bursei speciale „Guvernul României” pentru formarea managerilor din sectorul public**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. VII.4 din Legea nr. 253/2009 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Articolul 8 din Legea nr. 157/2004 privind instituirea bursei speciale „Guvernul României” pentru formarea managerilor din sectorul public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 mai 2004, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Bursa se acordă în numele Guvernului României, iar derularea operațiunilor aferente bursei se realizează de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, prin Centrul Național pentru Burse de Studii în Străinătate, în calitate de partener de implementare, care este instituție publică, cu personalitate juridică, organ de specialitate, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 51/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

(2) Sumele aferente programului de acordare a bursei, inclusiv avansul, se alocă Centrului Național de Burse de Studii în Străinătate, în calitate de partener de implementare, în condițiile legii.

(3) Comisiunile și celelalte cheltuieli efectuate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării prin Centrul Național pentru Burse de Studii în Străinătate, în calitate de partener de implementare, ca urmare a efectuării operațiunilor determinate de acordarea bursei, se includ în bugetul programului și se suportă din sumele alocate de la bugetul de stat.

(4) În baza contractului încheiat cu Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, Centrul Național pentru Burse de Studii în Străinătate, în calitate de partener de implementare, efectuează operațiunile de încasări și plăți aferente derulării bursei, încheie contracte cu beneficiarii, urmărește ducerea la îndeplinire a

prevederilor contractuale, inclusiv în privința efectuării de către aceștia, ulterior definitivării studiilor, a activității în cadrul instituțiilor publice, regiilor autonome, operatorilor economici cu capital majoritar de stat și al structurilor și organismelor internaționale.”

Art. II. — (1) Centrul Național pentru Burse de Studii în Străinătate preia, prin efectul prezentei ordonanțe, drepturile și obligațiile, inclusiv cele procesuale derivând din lege și din contractele aflate în derulare încheiate de partenerul inițial de implementare „Unitatea de Implementare — PUND — Filiala România”, personalul din cadrul acesteia care și-a exprimat acordul de a fi preluat în cadrul centrului, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat.

(2) Preluarea efectivă a personalului, a contractelor aflate în derulare, a elementelor patrimoniale de activ și pasiv se realizează pe baza protocolului de predare-primire, în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. III. — În termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării va supune Guvernului spre aprobare proiectul de hotărâre pentru modificarea și/sau completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 157/2004 privind instituirea bursei speciale „Guvernul României” pentru formarea managerilor din sectorul public, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.516/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 5 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. IV. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul educației, cercetării și inovării,

Ecaterina Andronescu

Viceprim-ministru, ministrul administrației și internelor,

Dan Nica

Ministrul afacerilor externe,

Cristian Diaconescu

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Marian Sârbu

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

București, 29 august 2009.

Nr. 27.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru asigurarea continuității activității unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului

Având în vedere prevederile Deciziei Curții Constituționale nr. 1.039/2009, prin care se constată că Legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2009 pentru modificarea și completarea unor acte normative referitoare la organizarea și funcționarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului este neconstituțională și, ca urmare, ordonanța în legătură cu această lege încetează să mai producă efecte juridice, fapt care determină suspendarea prevederilor referitoare la unele structuri ale aparatului de lucru al Guvernului,

luând în considerare că aceste structuri au în derulare o serie de activități derivate din atribuțiile stabilite prin ordonanța de urgență, precum și raporturi de muncă cu personalul angajat,

având în vedere faptul că în lipsa unei reglementări a prezentei situații, pe calea ordonanței de urgență, aceste structuri din aparatul de lucru al Guvernului se află în imposibilitatea de a asigura continuitatea activităților în vederea îndeplinirii obligațiilor asumate pe perioada funcționării acestora,

luând în considerare faptul că toate aceste elemente vizează interesul public, iar reglementarea lor nu poate fi amânată, a fost promovată prezenta ordonanță de urgență în vederea producerii efectelor juridice menționate până la data adoptării unei noi reglementări privind organizarea și funcționarea aparatului de lucru al Guvernului, precum și a altor autorități ale administrației publice centrale,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) În cadrul aparatului de lucru al Guvernului, în aparatul ministerelor, cu excepția Ministerului Apărării Naționale, precum și în aparatul organelor de specialitate ale administrației publice centrale se organizează și funcționează, în subordinea demnitarului, cabinetul demnitarului din administrația publică centrală, denumit în continuare *cabinetul demnitarului*.

(2) Numărul maxim de posturi din cadrul cabinetului viceprim-ministrului, pentru fiecare funcție din cadrul acestuia, este cel stabilit potrivit anexei nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 32/1998 privind organizarea cabinetului demnitarului din administrația publică centrală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 760/2001, cu modificările ulterioare, pentru funcția de ministru de stat, iar numărul maxim de posturi din cabinetul secretarului de stat din cadrul aparatului propriu de lucru al viceprim-ministrului, pentru fiecare funcție din cadrul acestuia, este cel stabilit potrivit anexei nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 32/1998, aprobată cu modificări prin Legea nr. 760/2001, cu modificările ulterioare, pentru funcția de secretar de stat.

(3) Numărul maxim de posturi din cadrul cabinetului secretarului general al Guvernului, pentru fiecare funcție din cadrul acestuia, este cel stabilit potrivit anexei nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 32/1998, aprobată cu modificări prin Legea nr. 760/2001, cu modificările ulterioare, pentru funcția de ministru, iar numărul maxim de posturi din cabinetul secretarului general adjunct al Guvernului, pentru fiecare funcție din cadrul acestuia, este cel stabilit potrivit anexei nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 32/1998, aprobată cu modificări prin Legea nr. 760/2001, cu modificările ulterioare, pentru funcția de secretar de stat.

Art. 2. — Secretarul general al Guvernului și secretarul general adjunct al Guvernului participă la ședințele Guvernului.

Art. 3. — (1) Conducerea Departamentului pentru Afaceri Europene se exercită de către un șef de departament cu rang de ministru, numit, respectiv eliberat din funcție prin decizie a

primului-ministru, care are calitatea de ordonator secundar de credite. Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene este ajutat de 2 subsecretari de stat, numiți prin decizie a primului-ministru.

(2) Departamentul pentru Afaceri Europene are un secretar general, înalt funcționar public, numit în condițiile legii.

(3) Șeful departamentului reprezintă Departamentul pentru Afaceri Europene în raporturile cu autoritățile publice, cu persoanele juridice și fizice din țară și din străinătate.

(4) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, șeful departamentului emite ordine, în condițiile legii.

(5) Șeful departamentului conduce reuniunile Comitetului de coordonare, care se desfășoară săptămânal.

(6) Șeful departamentului participă la ședințele Guvernului.

Art. 4. — Departamentul pentru Relația cu Parlamentul, structură cu personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului, finanțată prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, este condus de ministrul pentru relația cu Parlamentul, care are calitatea de ordonator terțiar de credite, ajutat de unul sau mai mulți secretari de stat.

Art. 5. — Viceprim-ministrul este ajutat în activitatea sa de unul sau mai mulți consilieri de stat și secretari de stat, numiți, respectiv eliberați din funcție prin decizie a primului-ministru, la propunerea viceprim-ministrului.

Art. 6. — (1) Corpul de control al primului-ministru, structură fără personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului, finanțată prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, este condus de un secretar de stat numit, respectiv eliberat din funcție prin decizie a primului-ministru.

(2) Corpul de control al primului-ministru funcționează în subordinea primului-ministru și în coordonarea, din punct de vedere administrativ-financiar, a secretarului general al Guvernului.

(3) Corpul de control al primului-ministru urmărește modul în care, la nivelul fiecărei instituții vizate, s-au stabilit și respectat obligațiile sale cu privire la autorizarea și răspunderea persoanelor care au acces la resursele materiale, financiare și informaționale și cum s-au separat atribuțiile și responsabilitățile pentru a se reduce riscul de eroare, de fraudă, de încălcare a legislației, precum și riscul de a nu putea detecta aceste situații.

(4) Corpul de control al primului-ministru îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) în vederea realizării funcției de autoritate a Guvernului, controlează și urmărește activitatea ministerelor, agențiilor, autorităților administrației publice locale, serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale altor organe de specialitate ale administrației publice centrale, instituțiilor publice, oficiilor, departamentelor, comisiilor, regiilor autonome, societăților comerciale, companiilor și societăților naționale, instituțiilor financiar-bancare, cu capital de stat integral sau majoritar, precum și dacă activitatea acestora se desfășoară cu respectarea politicilor interne și a obligațiilor impuse de lege, regulamente și proceduri;

b) urmărește îmbunătățirea modalităților de efectuare și corelare a activităților de control la nivel național pentru a se evita paralelismele și creșterea exigenței și responsabilității în actul de control;

c) acordă sprijin și colaborează cu celelalte entități care desfășoară activități de control prin desfășurarea de acțiuni comune, prin verificarea modului în care la nivelul entităților vizate a crescut funcția preventivă a controlului fiscal-bugetar și a celui privind raporturile de muncă, pentru a se diminua economia necontabilizată și munca la negru;

d) verifică modul în care fiecare entitate vizată primește, expediază, înregistrează și arhivează documentația, modul în care se respectă formalitățile legale adecvate și dacă operațiunile sunt consemnate și transpuse veridic în documente și acte, pentru a se asigura continuitatea activității;

e) analizează abaterile de la proceduri, circumstanțele și modul în care au fost gestionate acțiunile, în vederea desprinderii unor concluzii de bună practică pentru viitor, sens în care va iniția acțiuni de formalizare și propuneri de îmbunătățire a legislației;

f) verifică modul în care s-a exercitat de către prefect controlul de legalitate asupra actelor administrative ale autorităților administrației publice locale;

g) analizează și verifică sesizările primite de primul-ministru și Secretariatul General al Guvernului privind încălcări ale legii, cu respectarea principiului separației puterilor în stat;

h) monitorizează și controlează modul în care se elaborează și se asigură transparența raportărilor periodice prezentate, conform reglementărilor legale în vigoare, de către autoritățile administrației publice centrale, de instituții și entități publice centrale și servicii deconcentrate;

i) exercită controlul administrativ intern privind respectarea prevederilor legale în cadrul aparatului de lucru al Guvernului, la solicitare, în ministere, în celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și la regiile autonome, companiile și societățile naționale sau la societățile comerciale cu capital integral ori majoritar de stat;

j) verifică eficiența și transparența activității administrației publice locale;

k) exercită controlul asupra activității autorităților și instituțiilor publice centrale, stabilit prin sarcină încredințată de Guvern sau dispus de primul-ministru;

l) urmărește implementarea politicilor și strategiilor în domeniul controlului;

m) coordonează și controlează aplicarea de către entitățile cu atribuții de control a prevederilor actelor normative care reglementează controlul și conduita personalului cu atribuții de control la nivelul administrației publice centrale;

n) propune măsuri de corectare a disfuncționalităților și a încălcărilor legilor în vigoare, sesizate în activitatea de control, pe care le înaintează primului-ministru sau, după caz, ministerelor de resort, și transmite, când se impune, sesizări către organele de urmărire penală sau către Curtea de Conturi, pentru a se stabili prejudiciile și răspunderea penală, dacă este cazul;

o) îndeplinește orice alte atribuții stabilite de actele normative în vigoare, cu excepția Legii nr. 477/2004 privind Codul de conduită a personalului contractual din autoritățile și instituțiile publice, și dispuse de primul-ministru.

(5) În realizarea atribuțiilor de control, autoritățile și instituțiile publice, precum și operatorii economici vizați au obligația să pună la dispoziția reprezentanților Corpului de control al primului-ministru documentele și informațiile în termenul solicitat. Refuzul nejustificat atrage răspunderea administrativă, civilă sau penală, după caz, a persoanei vinovate.

(6) Instituțiile cu atribuții de control din cadrul administrației publice centrale și locale au obligația, la solicitarea Corpului de control al primului-ministru, să pună la dispoziție informațiile solicitate și să acorde sprijin pentru realizarea misiunii de control.

(7) Pentru realizarea atribuțiilor sale, personalul Corpului de control al primului-ministru efectuează controale directe, întocmind acte de control, respectiv rapoarte de control, procese-verbale, informări sau sinteze, care sunt prezentate spre aprobare șefului Corpului de control al primului-ministru, cu respectarea procedurilor legale.

(8) Cererile formulate de Corpul de control al primului-ministru pentru furnizarea de date și informații sunt scutite de orice taxe sau tarife.

(9) Actele de control aprobate se transmit instituțiilor vizate, care, în termen de 10 zile, au obligația de a comunica Corpului de control al primului-ministru măsurile luate în condițiile legii.

(10) Numărul maxim de posturi al Corpului de control al primului-ministru, inclusiv demnitarul, se stabilește prin decizie a primului-ministru, în funcție de necesități, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat pentru aparatul de lucru al Guvernului.

(11) Personalul Corpului de control al primului-ministru beneficiază în continuare de salarii de bază cu 50% mai mari decât cele prevăzute de lege pentru aparatul de lucru al Guvernului.

(12) Numirea, modificarea, suspendarea, încetarea raporturilor de muncă, precum și sancționarea disciplinară a personalului Corpului de control al primului-ministru se realizează prin act administrativ al ordonatorului principal de credite al Secretariatului General al Guvernului.

(13) Personalul Corpului de control al primului-ministru cu atribuții de control trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute

de lege, să prezinte dovada de studii corespunzătoare, specializări, să nu aibă antecedente penale, să aibă certificat de sănătate din care să rezulte că este apt din punctul de vedere al exercitării acestui tip de activitate, precum și recomandare de la ultimul loc de muncă și este obligat să aibă un comportament decent, moral și legal.

(14) Corpul de control al primului-ministru își desfășoară activitatea prin personal propriu și în colaborare cu alte entități specializate, dacă se impune.

(15) Persoanele cu atribuții de control din cadrul Corpului de control al primului-ministru sunt persoanele desemnate de șeful acestuia să exercite controale, în condițiile legii, pentru a se asigura legalitatea, regularitatea, economicitatea și eficiența în utilizarea fondurilor publice și administrarea patrimoniului public, și intră sub incidența regimului incompatibilităților și conflictelor de interese stabilit prin lege pentru funcționarii publici.

Art. 7. — (1) Departamentul pentru Lupta Antifraudă — DLAF, denumit în continuare *Departament*, structură fără personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului, finanțat prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, funcționează în subordinea primului-ministru și în coordonarea viceprim-ministrului și este condus de un șef cu rang de secretar de stat, ajutat de unul sau mai mulți subsecretari de stat, numiți și, respectiv, eliberați din funcție prin decizie a primului-ministru, la propunerea viceprim-ministrului.

(2) Departamentul este instituția de contact cu Oficiul European de Luptă Antifraudă — OLAF și asigură, sprijină sau coordonează, după caz, îndeplinirea obligațiilor ce revin României privind protecția intereselor financiare ale Comunității Europene, în conformitate cu prevederile art. 280 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, având atribuția de control al obținerii, derulării sau utilizării fondurilor comunitare, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente.

(3) În îndeplinirea atribuțiilor care îi revin, potrivit legii, Departamentul acționează pe bază de autonomie funcțională și decizională, independent de alte instituții publice, conform obligațiilor asumate de România.

(4) Departamentul are următoarele atribuții principale:

a) asigură coordonarea luptei antifraudă și protejarea efectivă și echivalentă a intereselor financiare ale Uniunii Europene în România;

b) efectuează controlul obținerii, derulării și utilizării fondurilor provenite din asistența financiară acordată României de Uniunea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente, în vederea identificării de nereguli, având și calitatea de organ de constatare, în sensul prevederilor art. 214 din Codul de procedură penală, în privința fraudelor ce afectează interesele financiare ale Uniunii Europene în România;

c) efectuează acțiuni de control în vederea descoperirii fraudelor ce aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene în România, prin diminuarea ilegală a resurselor proprii înscrise în bugetul general al Uniunii Europene, având calitatea de organ de constatare, în sensul art. 214 din Codul de procedură penală;

d) asigură și facilitează cooperarea dintre instituțiile naționale implicate în protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene în România, precum și dintre acestea și Oficiul European de Luptă Antifraudă și autoritățile publice relevante din celelalte state membre ale Uniunii Europene;

e) inițiază, prin Secretariatul General al Guvernului, și avizează proiecte de acte normative privind protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene în România;

f) culege, analizează și prelucrează datele în scopul realizării analizelor relevante în domeniul protecției intereselor financiare ale Uniunii Europene în România;

g) elaborează și coordonează programe de perfecționare, stagii de pregătire și instruire în domeniul luptei antifraudă;

h) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin acte normative sau prin decizii ale primului-ministru.

(5) Departamentul primește sesizările Oficiului European de Luptă Antifraudă sau din alte surse ori se sesizează din oficiu cu privire la posibile nereguli ce afectează interesele financiare ale Uniunii Europene, efectuează controalele corespunzătoare și pune la dispoziția Oficiului European de Luptă Antifraudă actul de control cuprinzând aspectele constatate, precum și toate datele și informațiile cerute.

(6) Toate autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor comunitare, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente, și direcția de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice au obligația să sesizeze de îndată Departamentul în cazul descoperirii unor indicii privind posibile fraude.

(7) În exercitarea atribuțiilor de control, Departamentul va proceda la efectuarea de controale la fața locului, la luarea de declarații, va solicita documentele și informațiile necesare.

(8) În vederea efectuării eficiente și cu celeritate a controalelor, toate instituțiile și autoritățile publice implicate, precum și operatorii economici, indiferent dacă sunt cu capital de stat sau privat, sunt obligați să permită reprezentanților Departamentului accesul necondiționat în sedii, pe terenuri, în mijloace de transport ori în alte spații folosite în scopuri economice.

(9) Pe parcursul desfășurării controalelor, Departamentul solicită tuturor instituțiilor și autorităților publice implicate, precum și operatorilor economici, indiferent dacă sunt cu capital de stat sau privat, documentele și informațiile necesare întocmirii actului de control. Dacă din diverse motive acestea nu pot fi furnizate imediat, persoanele juridice menționate au obligația să răspundă corespunzător și complet în cel mult 10 zile de la data solicitării.

(10) Pentru ducerea la îndeplinire a obligației prevăzute la alin. (9), toate instituțiile și autoritățile publice implicate, precum și operatorii economici, indiferent dacă sunt cu capital de stat sau privat, care derulează ori beneficiază de fonduri comunitare vor desemna una sau mai multe persoane de contact. Acestea trebuie să beneficieze de pregătire specifică și dotare tehnică pentru îndeplinirea corespunzătoare și operativă a solicitărilor Departamentului.

(11) În baza împuternicirii de control, reprezentanții Departamentului pot proceda la luarea de declarații de la persoana a cărei activitate este supusă controlului sau de la reprezentantul acestuia, precum și de la martorii ce pot furniza date cu privire la săvârșirea unor nereguli ori fraude.

(12) La cererea Departamentului, organele de control financiar-fiscal, organele de poliție, jandarmerie sau alți agenți ai forței publice sunt obligați să acorde sprijin echipei de control în exercitarea atribuțiilor ce îi revin.

(13) În cazul identificării de nereguli, Departamentul transmite actul de control autorităților cu competențe în

gestionarea fondurilor comunitare, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente, în vederea luării măsurilor care se impun pentru remedierea deficiențelor și, după caz, recuperarea sumelor plătite necuvenit.

(14) În baza motivelor de fapt constatate de către Departament și a temeiului de drept indicat de acesta, autoritățile procedează la stabilirea și individualizarea obligațiilor de plată și emiterea titlului de creanță, în cazul în care au fost prejudiciate bugetul general al Comunităților Europene sau bugetele administrate de acestea ori în numele lor și/sau bugetele din care provine cofinanțarea aferentă.

(15) Constatările Departamentului sunt obligatorii pentru autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor comunitare și a cofinanțării aferente.

(16) Autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor comunitare pot solicita Departamentului reexaminarea situației de fapt în cazul existenței unor elemente care nu au fost avute în vedere în cadrul controlului efectuat de Departament, precum și dispunerea controlului și verificărilor proprii.

(17) Autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor comunitare, precum și a fondurilor de cofinanțare și direcția de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice au obligația de a comunica, în termen de 30 de zile de la data primirii actului de control al Departamentului, măsurile luate pentru remedierea aspectelor semnalate prin acesta, precum și acțiunile întreprinse pentru recuperarea eventualelor prejudicii.

(18) În cazul constatării unor elemente de natură infracțională în gestionarea fondurilor comunitare, după efectuarea tuturor operațiunilor necesare, actul de control este transmis parchetului competent din punct de vedere material să efectueze urmărirea penală în vederea luării de îndată a măsurilor legale pentru indisponibilizarea fondurilor, recuperarea prejudiciului și restituirea acestuia, precum și pentru tragerea la răspundere penală a persoanelor vinovate.

(19) În scopul îndeplinirii atribuției prevăzute la alin. (4) lit. f), toate autoritățile cu competențe în gestionarea asistenței financiare nerambursabile, în controlul utilizării corespunzătoare a fondurilor comunitare, în prevenirea și combaterea neregulilor și fraudelor, precum și cele cu competențe în efectuarea urmăririi penale și sancționarea celor vinovați și în recuperarea

prejudiciilor au obligația de a transmite Departamentului, în termen de 15 zile, datele și informațiile solicitate.

(20) Autoritățile cu competențe în gestionarea asistenței financiare comunitare au obligația de a comunica, în termen de 30 de zile de la data dispunerii, măsurile luate pentru remedierea aspectelor semnalate prin actele de control ale Departamentului, precum și pentru recuperarea eventualelor prejudicii.

(21) Departamentul poate beneficia din partea Uniunii Europene de asistență și dotare tehnică, precum și de programe de pregătire specifică a personalului.

(22) La solicitarea Oficiului European de Luptă Antifraudă, reprezentanții acestuia pot participa direct la controalele efectuate de Departament. Reprezentanții Oficiului European de Luptă Antifraudă au acces la toate datele și informațiile care au stat la baza întocmirii actului de control, în condițiile legii.

(23) Numirea, modificarea, suspendarea și încetarea raporturilor de muncă ale personalului Departamentului se realizează prin act administrativ al ordonatorului principal de credite al Secretariatului General al Guvernului.

(24) Personalul din cadrul Departamentului și șeful Departamentului beneficiază de prevederile Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — Personalul încadrat în structurile din aparatul de lucru al Guvernului, prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, existent la data publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 1.039/2009, își păstrează toate drepturile și obligațiile rezultate din raporturile de muncă.

Art. 9. — Drepturile salariale aferente lunii august 2009 pentru personalul reglementat prin prezenta ordonanță de urgență se acordă integral, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 10. — Prezenta ordonanță de urgență produce efecte până la data adoptării unei noi reglementări privind organizarea și funcționarea aparatului de lucru al Guvernului, precum și a altor autorități ale administrației publice centrale.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Daniela Nicoleta Andreescu

Viceprim-ministru,

ministrul administrației și internelor,

Dan Nica

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Marian Sârbu

Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,

Vasile Pușcaș

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

LISTA

partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți care au depus până la data de 27 august 2009 raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 38 alin. (1¹) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu modificările și completările ulterioare, pentru alegerile locale parțiale desfășurate conform Hotărârii Guvernului nr. 779/2009 privind stabilirea datei alegerilor locale parțiale pentru alegerea primarilor în unele circumscripții electorale și Hotărârii Guvernului nr. 808/2009 privind stabilirea datei alegerilor locale parțiale pentru alegerea unor primari și a unui consiliu local

1. Județul Arad, comuna Sinteza Mare:

- Uniunea Democrată Maghiară din România;
- Partidul Democrat Liberal;
- Partidul Conservator;
- Partidul Social Democrat;
- Partidul Național Liberal.

2. Județul Vaslui, comuna Ivănești:

- Partidul România Mare.

3. Județul Satu Mare, comuna Căpleni:

- Uniunea Democrată Maghiară din România;
- Partidul Civic Maghiar-Magyar Polgari Part;
- Partidul Democrat Liberal;
- Forumul Democrat al Germanilor din România;
- Independent: Schuller Ecaterina.

București, 27 august 2009.

Nr. 21.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI ȘI ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Nr. 6 din 23 iulie 2009

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE
Nr. 43 din 13 august 2009

ORDIN

privind aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 12/5/2009 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating

Având în vedere dispozițiile art. 126, art. 130—134, art. 278, art. 384 și ale art. 385 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 2 lit. a) din Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 13/18/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit și firmele de investiții, aprobat prin Ordinul nr. 10/107/2006,

în temeiul prevederilor art. 420 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, precum și ale art. 1, art. 2 și ale art. 7 alin. (1), (3), (10) și (15) din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 514/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 12/5/2009 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 12/109/2006, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin și regulamentul menționat la art. 1 vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare vor urmări ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 12/109/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.033 și 1.033 bis din 27 decembrie 2006, cu modificările și completările aduse prin Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 12/5/2009, va fi republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Președintele Consiliului de administrație
al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

ANEXĂ

REGULAMENT Nr. 12/5/2009

pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating

Articol unic. — Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 12/109/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.033 și 1.033 bis

din 27 decembrie 2006, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 1, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(9) Termenii și expresiile «risc de credit al contrapartidei», «contrapartidă centrală», «tranzacții cu termen lung de decontare», «tranzacții de creditare în marjă», «tranzacție de

răscumpărare», «set de compensare» și «ajustare unilaterală a evaluării creditului» au semnificația prevăzută de Regulamentul BNR—CNVM nr. 20/25/2006 privind tratamentul riscului de credit al contrapartidei în cazul instrumentelor financiare derivate, al tranzacțiilor de răscumpărare, al operațiunilor de dare/luare de titluri/mărfuri cu împrumut, al tranzacțiilor cu termen lung de decontare și al tranzacțiilor de creditare în marjă.”

2. La articolul 1, alineatul (14) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(14) Expresia «portofoliu de tranzacționare» are semnificația prevăzută de Regulamentul BNR—CNVM nr. 22/27/2006 privind adecvarea capitalului instituțiilor de credit și al firmelor de investiții.”

3. La articolul 2, punctul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„8. *expunere* — un activ sau un element din afara bilanțului prevăzut în anexa la Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard, cu completările ulterioare.”

4. La articolul 2, după punctul 8 se introduc opt noi puncte, punctele 9—16, cu următorul cuprins:

„9. *abordare pe modele interne de rating de bază* — abordarea bazată pe modele interne de rating în care instituțiile de credit utilizează propriile estimări ale probabilității de nerambursare și valorile reglementate pentru pierderea în caz de nerambursare și pentru factorul de conversie;

10. *abordare pe modele interne de rating avansată* — abordarea bazată pe modele interne de rating în care instituțiile de credit utilizează propriile estimări ale probabilității de nerambursare, ale pierderii în caz de nerambursare și ale factorului de conversie;

11. *operațiuni de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut* — orice tranzacție care corespunde definiției prevăzute în cadrul Regulamentului BNR—CNVM nr. 22/27/2006 privind adecvarea capitalului instituțiilor de credit și al firmelor de investiții pentru «operațiuni de dare de titluri/mărfuri cu împrumut» sau «operațiuni de luare de titluri/mărfuri cu împrumut»;

12. *structură de conducere* — organele de administrare și de conducere ale unei instituții de credit stabilite potrivit actelor constitutive, în conformitate cu prevederile Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, care asigură îndeplinirea funcției de supraveghere și a funcției de conducere în cadrul instituției de credit;

13. *funcție de supraveghere* — ansamblul atribuțiilor de supraveghere/control exercitate asupra organelor cu funcție de conducere, care revin consiliului de administrație, în cadrul sistemului unitar de administrare, și consiliului de supraveghere, în cadrul sistemului dualist de administrare;

14. *funcție de conducere* — ansamblul atribuțiilor structurii de conducere, reprezentată de directori, în cadrul sistemului unitar de administrare, și de către directorat, în cadrul sistemului dualist de administrare;

15. *control intern* — proces continuu, destinat să furnizeze o asigurare rezonabilă pentru îndeplinirea obiectivelor de

performanță — eficacitatea activităților desfășurate, respectiv gradul de îndeplinire a obiectivelor programate pentru fiecare dintre activități și raportul dintre efectul proiectat și rezultatul efectiv al activității respective, și eficiența activităților desfășurate, respectiv maximizarea rezultatelor unei activități în relație cu resursele utilizate —, de informare — credibilitatea, integritatea și furnizarea la timp a informațiilor financiare și ale celor necesare conducerii — și de conformitate — conformarea cu legile și reglementările aplicabile, precum și cu politicile și procedurile interne — și care, pentru a fi eficace, necesită implementarea următoarelor 3 funcții: funcția de control al riscurilor, funcția de conformitate și funcția de audit intern. Controlul intern include, de asemenea, organizarea contabilității, tratamentul informațiilor, evaluarea riscurilor și sistemele de măsurare a acestora;

16. *persoane cu funcție de conducere de nivel mediu a unor activități* — persoane nominalizate să asigure conducerea structurilor în cadrul cărora se desfășoară activitățile instituției de credit.”

5. La articolul 3 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) ratingurile interne și estimările cu privire la stările de nerambursare și pierderi, utilizate în vederea determinării cerințelor de capital, precum și sistemele și procesele asociate au un rol hotărâtor în administrarea riscurilor și în procesul decizional, precum și în mecanismul de aprobare a creditelor, alocarea internă a capitalului și în cadrul de administrare a activității al instituției de credit.”

6. La articolul 3 alineatul (2), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) instituția de credit colectează și păstrează toate datele relevante pentru a susține în mod efectiv propriul proces de cuantificare și administrare a riscului de credit; și”.

7. La articolul 13, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) creanțe sau creanțe potențiale față de instituții;”.

8. La articolul 16 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) să fie înregistrate față de una sau mai multe persoane fizice sau față de o entitate mică sau mijlocie, cu condiția ca, în acest din urmă caz, suma totală pe care clientul debitor sau grupul de clienți aflați în legătură o datorează instituției de credit, societății-mamă și filialelor acesteia, inclusiv orice expunere restantă, dar excluzând creanțele sau creanțele potențiale garantate cu proprietăți imobiliare cu destinație locativă, să nu depășească echivalentul în lei al sumei de 1 milion euro, potrivit informațiilor deținute de instituția de credit, care trebuie să fi luat măsuri rezonabile pentru a confirma respectivele informații;”.

9. La articolul 16 alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) expuneri de tip retail reînnoibile eligibile, care respectă prevederile cap. II art. 43 alin. (2) și (3);”.

10. La articolul 22, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (3), valoarea ponderată la risc a expunerilor pentru riscul de credit în cazul expunerilor provenind din finanțări specializate poate fi calculată potrivit prevederilor cap. II art. 36. Banca Națională a României aprobă metodologia întocmită de instituțiile de credit pentru aplicarea ponderilor de risc respectivelor expuneri.”

11. La articolul 22, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) În cazul expunerilor încadrate în clasa de expuneri prevăzută la art. 13 lit. d), instituțiile de credit trebuie să determine propriile estimări ale pierderilor în caz de nerambursare și ale factorilor de conversie, în conformitate cu prevederile art. 3—6 și ale cap. V.”

12. La articolul 23 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) pentru toate celelalte expuneri suport se aplică prevederile Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard, cu următoarele modificări:

- (i) expunerile se încadrează în clasa de expuneri adecvată și le este aplicată ponderea de risc aferentă nivelului scalei de evaluare a calității creditului care are o valoare imediat superioară valorii nivelului la care ar fi încadrată în mod normal expunerea respectivă; și
- (ii) expunerilor încadrate la nivelurile superioare ale scalei de evaluare a calității creditului, cărora le-ar fi atribuită în mod normal o pondere de risc de 150%, li se aplică o pondere de risc de 200%.”

13. La articolul 23, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care expunerile sub forma titlurilor de participare deținute în OPC nu îndeplinesc criteriile stabilite la art. 61 și 62 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard sau instituția de credit nu are cunoștință de toate expunerile suport ale OPC, instituția de credit trebuie să ia în considerare în mod direct expunerile suport și să calculeze valorile ponderate la risc ale expunerilor și valorile pierderii așteptate în conformitate cu metoda prevăzută în cap. II art. 48—50. În cazul în care, în vederea îndeplinirii acestui scop, instituția de credit nu are capacitatea de a distinge între expuneri din investiții de tip *private equity*, expuneri din titluri de capital tranzacționate la bursă și expuneri din alte titluri de capital, aceasta va trata expunerile respective ca expuneri din alte titluri de capital. Pentru aceste scopuri, expunerile, altele decât cele din titluri de capital, se încadrează în una dintre clasele (expuneri din investiții de tip *private equity*, expuneri din titluri de capital tranzacționate la bursă sau expuneri din alte titluri de capital) prevăzute în art. 48, iar expunerile a căror natură nu este cunoscută se încadrează în clasa expunerilor din alte titluri de capital.”

14. La articolul 23 alineatul (4), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) pentru toate celelalte expuneri suport se aplică prevederile Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard, cu următoarele modificări:

- (i) expunerile se încadrează în clasa de expuneri adecvată și le este aplicată ponderea de risc aferentă nivelului scalei de evaluare a calității creditului care are o valoare imediat superioară valorii nivelului la care ar fi încadrată în mod normal expunerea respectivă; și

- (ii) expunerilor încadrate la nivelurile superioare ale scalei de evaluare a calității creditului, cărora le-ar fi atribuită în mod normal o pondere de risc de 150%, li se aplică o pondere de risc de 200%.”

15. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — Calcularea valorii pierderii așteptate potrivit prevederilor cap. II art. 58—64 trebuie să se bazeze pe aceleași valori de intrare ale probabilității de nerambursare, ale pierderii în caz de nerambursare și ale valorii expunerii, aferente fiecărei expuneri, ca cele utilizate la determinarea valorii ponderate la risc a expunerilor în conformitate cu prevederile art. 22 și 23. Pentru expunerile aflate în stare de nerambursare, în cazul în care instituțiile de credit utilizează propriile estimări ale pierderilor în caz de nerambursare, pierderea așteptată trebuie să ia valoarea celei mai bune estimări a instituției de credit cu privire la pierderea așteptată pentru expunerea aflată în stare de nerambursare, în conformitate cu prevederile cap. V art. 195.”

16. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — Fără a aduce atingere prevederilor art. 35—39, valoarea ponderată la risc în cazul expunerilor față de societăți, instituții, administrații centrale sau bănci centrale se calculează în conformitate cu următoarele formule:

Corelația (R) = $0.12x(1-EXP(-50*PD))/(1-EXP(-50))+0.24*[1-(1-EXP(-50*PD))/(1-EXP(-50))]$

Ajustarea în funcție de scadență (b) = $[0,11852-0,05478*\ln(PD)]^2$

Ponderea de risc (RW) = $(LGD*N[(1-R)^{0.5} * G(PD) + (R/(1-R))^{0.5} * G(0.999)] - PD * LGD) * (1-1.5*b)^{-1} * (1+(M-2.5) * b) * 12.5 * 1.06$

$N(x)$ reprezintă funcția de distribuție cumulativă a unei variabile aleatoare normale standard (care exprimă probabilitatea ca o variabilă aleatoare normal distribuită, cu media zero și varianța 1, să fie mai mică sau egală cu x).

$G(z)$ reprezintă inversa funcției de distribuție cumulative pentru o variabilă aleatoare normală standard [care exprimă valoarea x astfel încât $N(x) = z$].

Valoarea ponderată la risc a expunerii = $RW*valoarea\ expunerii$.

În cazul în care probabilitatea de nerambursare este nulă, ponderea de risc este 0%.

În cazul în care probabilitatea de nerambursare este unitară:

— pentru expunerile aflate în stare de nerambursare pentru care instituțiile de credit utilizează valorile pierderii în caz de nerambursare prevăzute în cap. III art. 73, ponderea de risc este 0%; și

— pentru expunerile aflate în stare de nerambursare pentru care instituțiile de credit utilizează propriile estimări ale pierderii în caz de nerambursare, ponderea de risc este maximum $\{0%; 12,5*(LGD-EL_{BE})\}$,

unde:

EL_{BE} reprezintă cea mai bună estimare a instituției de credit cu privire la pierderea așteptată în cazul expunerilor aflate în stare de nerambursare, potrivit cap. V art. 195.”

17. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — Pentru orice expunere care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 30 și 61 din Regulamentul BNR — CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții, valoarea ponderată la risc a expunerii poate fi ajustată în conformitate cu următoarea formulă:

Valoarea ponderată la risc a expunerii = $RW*valoarea\ expunerii*(0,15+160*PD_{pp})$,

unde:

PD_{pp} este probabilitatea de nerambursare aferentă furnizorului de protecție.

Ponderea de risc (RW) se calculează utilizând formula relevantă de ponderare la risc a expunerii prevăzută la art. 33, probabilitatea de nerambursare aferentă debitorului și pierderea în caz de nerambursare aferentă unei expunerii directe comparabile față de furnizorul de protecție. Ajustarea în funcție de scadență (b) se calculează prin utilizarea celei mai scăzute dintre următoarele valori: probabilitatea de nerambursare a furnizorului de protecție și probabilitatea de nerambursare a debitorului.”

18. Articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — În cazul expunerilor față de societăți, atunci când cifra de afaceri anuală totală consolidată la nivelul grupului din care face parte societatea este mai mică de 50 de milioane euro, instituțiile de credit pot utiliza, pentru calculul ponderilor de risc, formula de corelație de mai jos.

Corelația (R) = $0.12 \cdot (1 - \text{EXP}(-50 \cdot \text{PD})) / (1 - \text{EXP}(-50)) + 0.24 \cdot [1 - (1 - \text{EXP}(-50 \cdot \text{PD})) / (1 - \text{EXP}(-50))] - 0.04 \cdot (1 - (S - 5) / 45)$,
unde:

S reprezintă cifra de afaceri anuală totală consolidată, care este exprimată în milioane euro și care se încadrează în intervalul valoric de 5 milioane euro și 50 de milioane euro ($5 \text{ milioane euro} \leq S \leq 50 \text{ de milioane euro}$). Cifrele de afaceri al căror nivel raportat este mai mic de 5 milioane euro trebuie tratate ca fiind egale cu 5 milioane euro.

Pentru creanțele achiziționate, cifra de afaceri anuală totală consolidată este media cifrelor de afaceri asociate creanțelor, ponderată în funcție de nivelul expunerilor individuale din cadrul portofoliului.

Instituțiile de credit trebuie să utilizeze totalul activelor consolidate la nivelul grupului în locul cifrei de afaceri anuale totale consolidate, în cazul în care cifra de afaceri anuală totală consolidată nu reprezintă un indicator semnificativ pentru dimensiunea întreprinderii, iar totalul activelor consolidate reprezintă un indicator cu un grad mai mare de relevanță decât cifra de afaceri anuală totală consolidată.”

19. La articolul 36, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1b), cu următorul cuprins:

„(1b) Banca Națională a României autorizează o instituție de credit să aplice, de o manieră generală, ponderi de risc preferențiale de 50% expunerilor din categoria 1 și, respectiv, de 70% expunerilor din categoria 2, în condițiile în care Banca Națională a României este convinsă că standardele de acordare a creditelor și alte caracteristici de risc, aferente instituției de credit, sunt în mod substanțial solide pentru categoria relevantă.”

20. La articolul 36, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În procesul de încadrare în categoriile menționate la alin. (1), în vederea aplicării ponderilor de risc expunerilor care provin din finanțarea specializată, instituțiile de credit trebuie să aibă în vedere următorii factori: puterea financiară, cadrul juridic și politic, caracteristicile tranzacției și/sau ale activului, soliditatea sponsorului și a promotorului, inclusiv veniturile generate de orice parteneriat public-privat, precum și mecanismele de garantare aferente.”

21. Articolul 40 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 40. — Sub rezerva prevederilor art. 42 și 43, valoarea ponderată la risc pentru expunerile de tip retail se calculează potrivit următoarelor formule:

Corelația (R) = $0.03 \cdot (1 - \text{EXP}(-35 \cdot \text{PD})) / (1 - \text{EXP}(-35)) + 0.16 \cdot [1 - (1 - \text{EXP}(-35 \cdot \text{PD})) / (1 - \text{EXP}(-35))]$

Ponderea de risc (RW) = $(\text{LGD} \cdot \text{N}[(1 - R) \cdot 0.5 \cdot G(\text{PD})] + (R / (1 - R))^{0.5} \cdot G(0.999)) - \text{PD} \cdot \text{LGD} \cdot 12.5 \cdot 1.06$

N(x) reprezintă funcția de distribuție cumulativă a unei variabile aleatoare normale standard (care exprimă

probabilitatea ca o variabilă aleatoare normal distribuită, cu media zero și varianța 1, să fie mai mică sau egală cu x).

G(z) reprezintă inversa funcției de distribuție cumulative pentru o variabilă aleatoare normală standard [care exprimă valoarea x pentru care $N(x) = z$].

Valoarea ponderată la risc a expunerii = RW*valoarea expunerii.

În cazul în care probabilitatea de nerambursare este unitară (aferentă expunerilor aflate în stare de nerambursare), ponderea de risc este valoarea maximă dintre {0%; $12,5 \cdot (\text{LGD} - \text{EL}_{BE})$ }, unde:

EL_{BE} reprezintă cea mai bună estimare a instituției de credit cu privire la pierderea așteptată în cazul expunerilor aflate în stare de nerambursare, potrivit cap. V art. 195.”

22. La articolul 43 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) expunerile sunt reînnoibile, negarantate și, în măsura în care creditul nu este utilizat, revocabile imediat și necondiționat de către instituția de credit. În acest context, expunerile reînnoibile sunt definite ca reprezentând acele expuneri în cazul cărora soldurile clienților pot fluctua în funcție de deciziile acestora de a împrumuta și de a rambursa, într-o limită stabilită de instituția de credit. Angajamentele de finanțare neutilizate pot fi considerate ca fiind revocabile necondiționat de instituția de credit dacă termenii contractuali permit acesteia să le revoce în măsura maximă permisă de legislația privind protecția consumatorului și legislația conexasă.”

23. La articolul 44, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) Creanțele achiziționate nu trebuie să fi fost generate printr-o operațiune în condiții de favoare între vânzător și debitor, și anume vânzătorul și debitorul trebuie să interacționeze ca agenți independenți pe piața financiară. Astfel, nu sunt eligibile creanțele din tranzacții între conturile aceleiași societăți, precum nici creanțele evidențiate în conturi de compensare reciprocă între societăți care vând și cumpără una de la cealaltă.”

24. La articolul 47, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1) și (2), Banca Națională a României poate permite determinarea valorii ponderate la risc pentru expunerile din titluri de capital față de societățile prestatoare de servicii auxiliare în conformitate cu tratamentul aplicat activelor, altele decât cele care reprezintă creanțe de natura creditelor.”

25. Articolul 48 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 48. — Valoarea ponderată la risc a expunerii se calculează conform următoarei formule:

Valoarea ponderată la risc a expunerii = RW*valoarea expunerii.

Ponderea de risc (RW) este de 190% pentru expunerile din investiții de tip *private equity* din cadrul portofoliilor suficient de diversificate.

Ponderea de risc (RW) este de 290% pentru expunerile din titluri de capital tranzacționate la bursă.

Ponderea de risc (RW) este de 370% pentru orice alte expuneri din titluri de capital.”

26. Articolul 49 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 49. — Pozițiile scurte cash și instrumentele financiare derivate din afara portofoliului de tranzacționare pot compensa pozițiile lungi în titluri de capital identice, cu condiția ca aceste instrumente să fi fost în mod explicit destinate acoperirii expunerilor din titluri de capital specifice și să asigure acoperirea pentru încă cel puțin un an. Alte poziții scurte se tratează ca și

cum ar fi poziții lungi, prin aplicarea ponderii de risc relevante, la valoarea absolută a fiecărei poziții. În cazul pozițiilor ale căror scadențe sunt decalate, se aplică metoda utilizată pentru expunerile față de societăți pentru determinarea efectului/tratamentul decalajului de scadență, conform prevederilor art. 86.”

27. La articolul 51, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Valoarea ponderată la risc a expunerii se calculează conform formulelor prevăzute la art. 33. Dacă instituțiile de credit nu dispun de suficiente informații pentru a utiliza definiția stării de nerambursare, prevăzută la cap. V art. 160—163, ponderilor de risc le este aplicat un factor de multiplicare de 1,5.”

28. La articolul 68, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă o instituție de credit are aprobarea de a utiliza propriile estimări ale pierderii în caz de nerambursare pentru expunerile față de societăți și dacă, în cazul creanțelor achiziționate față de societăți, poate descompune estimările proprii ale pierderii așteptate, într-o manieră de încredere, în probabilități de nerambursare și pierderi în caz de nerambursare, respectiva instituție de credit poate utiliza propria estimare a probabilității de nerambursare.”

29. La articolul 72, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care o instituție de credit are aprobarea de a utiliza propriile estimări ale pierderii în caz de nerambursare pentru expunerile față de societăți și poate descompune, într-o manieră de încredere, estimările proprii ale pierderii așteptate aferente riscului de diminuare a valorii creanței, pentru creanțele achiziționate față de societăți, în probabilități de nerambursare și pierderi în caz de nerambursare, instituția de credit poate utiliza propria estimare a probabilității de nerambursare.”

30. Articolul 74 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 74. — Fără a aduce atingere prevederilor art. 73, în ceea ce privește riscul de diminuare a valorii creanței și riscul de nerambursare, în cazul în care o instituție de credit a primit aprobarea Băncii Naționale a României să utilizeze propriile estimări ale pierderii în caz de nerambursare pentru expunerile față de societăți și poate descompune, într-o manieră de încredere, propriile estimări ale pierderii așteptate aferente creanțelor față de societăți, achiziționate de instituția de credit, în probabilități de nerambursare și pierderi în caz de nerambursare, respectiva instituție de credit poate utiliza propria estimare a pierderii în caz de nerambursare pentru aceste creanțe.”

31. Articolul 76 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 76. — Fără a aduce atingere prevederilor art. 73 și 75, în scopul art. 34, pierderea în caz de nerambursare pentru o expunere directă, comparabilă, față de furnizorul de protecție este fie cea aferentă unei tranzacții negarantate cu garantul, fie cea aferentă unei tranzacții negarantate cu debitorul, după cum dovezile disponibile și structura garanției personale indică faptul că, în cazul în care, pe durata de viață a tranzacției garantate, atât garantul, cât și debitorul s-ar afla în stare de nerambursare, suma recuperată ar depinde de situația financiară a garantului sau, respectiv, a debitorului.”

32. La articolul 77, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 77. — (1) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (2) și ale art. 78—84, instituțiile de credit aplică expunerilor din

tranzacții de răscumpărare sau din operațiuni de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut o valoare a scadenței de 0,5 ani, iar pentru toate celelalte expuneri o valoare a scadenței de 2,5 ani.”

33. La articolul 85, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 85. — (1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 78, 79, 81 și 82, scadența este de cel puțin o zi pentru:

— instrumentele financiare derivate prevăzute în anexa la Regulamentul BNR — CNVM nr. 20/25/2006 privind tratamentul riscului de credit al contrapartidei în cazul instrumentelor financiare derivate, al tranzacțiilor de răscumpărare, al operațiunilor de dare/luare de titluri/mărfuri cu împrumut, al tranzacțiilor cu termen lung de decontare și al tranzacțiilor de creditare în marjă care sunt acoperite integral sau aproape integral cu garanții reale;

— tranzacțiile de creditare în marjă care sunt acoperite integral sau aproape integral cu garanții reale; și

— tranzacțiile de răscumpărare și operațiunile de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut.”

34. La articolul 85, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Fără a aduce atingere prevederilor art. 78, 79, 81 și 82, în cazul altor expuneri pe termen scurt, care nu fac parte din finanțarea curentă a debitorului, scadența nu va fi mai mică de o zi. Pentru fiecare situație trebuie să se analizeze cu atenție detaliile specifice.”

35. La articolul 89, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care o instituție de credit poate să descompună într-o manieră de încredere estimările proprii ale pierderii așteptate pentru riscul de diminuare a valorii creanței aferent creanțelor achiziționate, în probabilități de nerambursare și pierderi în caz de nerambursare, aceasta poate utiliza estimarea proprie a probabilității în caz de nerambursare.”

36. La articolul 92, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care, pentru creanțele achiziționate, o instituție de credit poate să descompună, într-o manieră de încredere, estimările proprii ale pierderii așteptate pentru riscul de diminuare a valorii creanței, în probabilități de nerambursare și pierderi în caz de nerambursare, respectiva instituție de credit poate utiliza propria estimare a pierderii în caz de nerambursare.”

37. Articolul 94 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 94. — Fără a aduce atingere prevederilor art. 93, în scopul art. 41, pierderea în caz de nerambursare pentru o expunere directă, comparabilă, față de furnizorul de protecție este fie cea asociată unei tranzacții negarantate cu garantul, fie cea asociată unei tranzacții negarantate cu debitorul, după cum dovezile disponibile și structura garanției personale indică faptul că, în cazul în care atât garantul, cât și debitorul se află în stare de nerambursare pe durata de viață a tranzacției garantate, suma recuperată ar depinde de situația financiară a garantului sau, respectiv, a debitorului.”

38. La articolul 108 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) 0% pentru angajamentele de cumpărare neutilizate privind creanțele achiziționate reînnoibile, care sunt revocabile necondiționat sau care permit efectiv instituției de credit revocarea automată, în orice moment și fără aviz prealabil.

Pentru a putea aplica un factor de conversie de 0%, instituțiile de credit trebuie să monitorizeze în mod activ situația financiară a debitorului, iar sistemele lor de control intern trebuie să permită detectarea imediată a oricărei deteriorări a calității creditului aferente acestuia.”

39. Articolul 119 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 119. — (1) În scopul prezentului regulament, prin *clasă de rating a debitorilor* se înțelege o categorie de risc din cadrul scalei de rating a debitorilor aferente unui sistem de rating, în care debitorii sunt alocați pe baza unui set distinct și specificat de criterii de rating care stau la baza estimării probabilității de nerambursare.

(2) O instituție de credit trebuie să formalizeze relația dintre clasele de rating ale debitorilor, din perspectiva nivelului riscului de nerambursare corespunzător fiecărei clase de rating, și criteriile utilizate în vederea diferențierii aceluși nivel al riscului de nerambursare.”

40. La articolul 120, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Concentrările semnificative în cadrul unei singure clase de rating trebuie justificate prin dovezi empirice convingătoare cu privire la faptul că respectiva clasă de rating a debitorilor acoperă un interval suficient de îngust al probabilității de nerambursare și că riscul de nerambursare al tuturor debitorilor din această clasă de rating se situează în cadrul acestui interval.”

41. Articolul 122 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 122. — (1) În scopul prezentului regulament, prin *clasă de rating a tranzacțiilor* se înțelege o categorie de risc din cadrul scalei de rating a tranzacțiilor, aferentă unui sistem de rating, în care sunt încadrate expunerile pe baza unui set distinct și specificat de criterii de rating, în baza cărora se obțin propriile estimări ale pierderilor în caz de nerambursare. Definiția clasei de rating a tranzacțiilor trebuie să includă atât o descriere a modului în care expunerile sunt alocate respectivei clase, cât și a criteriilor utilizate pentru a diferenția nivelul de risc de-a lungul claselor de rating.

(2) Concentrările semnificative în cadrul unei singure clase de rating a tranzacțiilor trebuie justificate prin dovezi empirice convingătoare cu privire la faptul că respectiva clasă de rating a tranzacțiilor acoperă un interval suficient de îngust al pierderii în caz de nerambursare și că riscul aferent tuturor expunerilor din această clasă de rating se situează în cadrul acestui interval.”

42. La articolul 123, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Fără a aduce atingere prevederilor art. 118, instituțiile de credit prevăzute la alin. (1) trebuie să dispună, pentru aceste expuneri, de un minim de 4 clase de rating pentru debitorii care nu se află în stare de nerambursare și de cel puțin o clasă de rating pentru debitorii care se află în stare de nerambursare.”

43. Articolul 145 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 145. — Instituția de credit trebuie să dispună de un ciclu periodic de validare a modelului, care să includă monitorizarea performanței și a stabilității acestuia, examinarea specificațiilor sale, precum și testarea rezultatelor modelului în raport cu rezultatele efective.”

44. La articolul 147, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Documentația trebuie să ateste respectarea cerințelor minime prevăzute în acest capitol și să trateze subiecte precum: diferențierea portofoliilor, criteriile de rating, responsabilitățile părților care acordă ratinguri debitorilor și expunerilor, frecvența cu care sunt revizuite alocările pe clase de rating și pe grupe de risc și monitorizarea procesului de rating de către persoanele cu funcție de conducere de nivel mediu relevante.”

45. La articolul 150, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) să descrie detaliat teoria, ipotezele și/sau baza matematică și empirică, plecând de la care estimările sunt alocate claselor de rating, debitorilor, expunerilor sau grupelor de risc, precum și sursa/sursele de date utilizate la estimarea modelului;”

46. Articolul 151 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 151. — Utilizarea unui model achiziționat de la un furnizor terț parte, care pretinde drepturi de proprietate asupra tehnologiei, nu exonerează instituția de credit de îndeplinirea cerințelor cu privire la documentație sau a oricăror altor cerințe cu privire la sistemele de rating. Instituției de credit îi revine sarcina de a demonstra Băncii Naționale a României îndeplinirea acestor cerințe.”

47. La articolul 154, litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) datele cu privire la pierderea în caz de nerambursare aferentă fiecărei expuneri, înainte și după luarea în considerare a efectelor unei garanții personale sau unui instrument financiar derivat de credit, în cazul acelor instituții de credit care reflectă, în calculul pierderii în caz de nerambursare, efectele de diminuare a riscului de credit aferente garanțiilor personale sau instrumentelor financiare derivate de credit; și”

48. La articolul 160, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) În toate cazurile, expunerile întârziate la plată trebuie să se situeze deasupra unui prag stabilit de Banca Națională a României, care reflectă un nivel acceptabil al riscului.”

49. Articolul 163 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 163. — În cazul în care o instituție de credit consideră că o expunere, care anterior a fost clasificată ca fiind aflată în stare de nerambursare, nu mai răspunde condițiilor prevăzute de definiția stării de nerambursare, instituția de credit trebuie să clasifice debitorul sau tranzacția după cum ar proceda în cazul unei expuneri care nu se află în stare de nerambursare. În cazul în care condițiile prevăzute de definiția stării de nerambursare sunt ulterior îndeplinite, se consideră că s-a înregistrat o altă stare de nerambursare.”

50. La articolul 167, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 167. — (1) Populația de expuneri reprezentată în datele utilizate pentru estimare, standardele de creditare utilizate atunci când au fost generate datele, precum și alte caracteristici relevante trebuie să fie comparabile cu cele ale expunerilor și standardelor instituției de credit.”

51. Articolul 168 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 168. — În cazul creanțelor achiziționate, estimările trebuie să reflecte toate informațiile relevante de care dispune

instituția de credit cumpărătoare cu privire la calitatea creanțelor suport, inclusiv datele cu privire la portofolii de creanțe similare, furnizate de vânzător, de instituția de credit cumpărătoare sau de surse externe. Instituția de credit cumpărătoare trebuie să evalueze orice date furnizate de vânzător, pe care aceasta își bazează estimările.”

52. Articolul 187 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 187. — Instituțiile de credit trebuie să identifice și să analizeze modificările așteptate ale parametrilor de risc pe durata de viață a expunerilor din credite [efectele maturizării expunerii (*seasoning effects*)].”

53. Articolul 202 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 202. — Instituțiile de credit trebuie să estimeze factorii de conversie pe clase de rating sau pe grupe ale tranzacțiilor, pe baza mediei valorilor factorilor de conversie efectivi, pe clase de rating sau pe grupe ale tranzacțiilor, luând în considerare toate stările de nerambursare observate la nivelul surselor de date (medie ponderată în funcție de numărul stărilor de nerambursare).”

54. Articolul 205 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 205. — În vederea efectuării propriilor estimări ale factorilor de conversie, instituțiile de credit trebuie să ia în considerare politicile și strategiile lor specifice adoptate în ceea ce privește monitorizarea conturilor clienților și procesarea plăților. Instituțiile de credit trebuie, de asemenea, să țină cont de capacitatea și voința lor de a împiedica noi trageri în circumstanțe apropiate intrării în stare de nerambursare, cum ar fi încălcarea angajamentelor contractuale sau alte evenimente considerate ca stări tehnice de nerambursare.”

55. La articolul 218, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care există o neconcordanță între obligația care beneficiază de protecție și obligația de referință aferentă instrumentului financiar derivat de credit sau între obligația care beneficiază de protecție și obligația utilizată pentru a determina dacă s-a produs un eveniment de credit, trebuie aplicate cerințele prevăzute la art. 60 din Regulamentul BNR — CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții.”

56. Articolul 226 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 226. — Instituția de credit trebuie să se asigure că primește la timp de la societatea de administrare rapoarte suficient de detaliate privind maturizarea (*ageing*) și diminuarea valorii creanțelor achiziționate, pentru a asigura conformitatea cu propriile criterii de eligibilitate și politici referitoare la acordarea de avansuri aferente creanțelor achiziționate, precum și pentru a putea fi efectiv în măsură să monitorizeze și să confirme condițiile de vânzare ale vânzătorului și diminuarea valorii creanțelor.”

57. La articolul 229 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) angajamente de audit, desfășurate cu regularitate, ale tuturor etapelor critice aferente programului pentru achiziționarea creanțelor;”

58. La articolul 232, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Analiza trebuie să se bazeze pe date care sunt adecvate portofoliilor considerate, sunt actualizate cu regularitate și acoperă o perioadă de observare relevantă.”

59. La articolul 236, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Datele utilizate pentru a reprezenta distribuțiile rentabilității titlurilor de capital trebuie să reflecte perioada de eșantionare cea mai lungă pentru care sunt disponibile date pertinente pentru a reprezenta profilul de risc al expunerilor specifice ale instituției de credit din titluri de capital. Datele utilizate trebuie să fie suficiente în vederea furnizării unor estimări prudente ale pierderii care, din punct de vedere statistic, trebuie să prezinte încredere și să fie robuste și care să nu se bazeze în mod exclusiv pe considerente subiective sau care țin de raționamentul profesional.”

60. La articolul 237, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Populația de expuneri reprezentată în datele utilizate pentru estimare trebuie să fie în mare măsură similară sau cel puțin comparabilă cu populația expunerilor instituției de credit din titluri de capital.”

61. La articolul 243, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) Integrarea deplină a modelului intern în cadrul sistemelor globale de informare a structurii de conducere ale instituției de credit și în cadrul administrării portofoliului de titluri de capital din afara portofoliului de tranzacționare. Modelele interne sunt deplin integrate în infrastructura de administrare a riscurilor aferentă instituției de credit, dacă aceste modele sunt utilizate în mod special în vederea măsurării și evaluării performanței portofoliului de titluri de capital (inclusiv performanța ajustată la risc), alocării capitalului economic expunerilor din titluri de capital și evaluării cu privire la adecvarea globală a capitalului și a procesului de administrare a investițiilor.”

62. La articolul 243, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) Sistemele de administrare, procedurile și funcțiile de control care asigură examinarea periodică și independentă a tuturor elementelor procesului intern de modelare, inclusiv aprobarea revizuirilor modelului, verificarea datelor de intrare ale modelului și examinarea rezultatelor modelului, precum verificarea în mod direct a calculelor privind riscul. Aceste examinări trebuie să evalueze nivelurile de acuratețe, exhaustivitate și adecvare ale datelor de intrare și ale rezultatelor modelului și să se concentreze atât către identificarea și limitarea erorilor potențiale asociate deficiențelor cunoscute, cât și către identificarea deficiențelor necunoscute ale modelului. Asemenea examinări pot fi efectuate de către o structură internă independentă sau de către o terță parte independentă.”

63. La articolul 243, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) Personalul responsabil cu oricare dintre aspectele procesului de modelare trebuie să aibă o calificare adecvată. Persoanele cu funcție de conducere de nivel mediu relevante din cadrul instituției de credit trebuie să aloce resurse umane suficient de calificate și competente funcției responsabile de modelare.”

64. La articolul 248, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 248. — (1) Instituțiile de credit trebuie să utilizeze și alte instrumente de validare cantitativă și comparații cu surse de date externe. Analiza trebuie să se bazeze pe date care sunt adecvate portofoliului considerat, sunt actualizate în mod regulat și acoperă o perioadă de observare relevantă.”

65. Titlul secțiunii 5 a capitolului V se modifică și va fi „Cadrul de administrare a activității și monitorizarea”.

66. Titlul subsecțiunii 5.1 din secțiunea 5 a capitolului V se modifică și va fi „Cadrul de administrare a activității”.

67. Articolul 251 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 251. — Toate aspectele semnificative ale proceselor de rating și de estimare trebuie aprobate de structura de conducere a instituției de credit sau de către un comitet desemnat în acest scop. Structura de conducere și, după caz, comitetul special desemnat trebuie să aibă o înțelegere generală cu privire la sistemele de rating ale instituției de credit, precum și o înțelegere detaliată a rapoartelor de administrare asociate.”

68. Articolul 252 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 252. — Organele cu funcție de conducere ale instituției de credit trebuie să informeze organele cu funcție de supraveghere sau comitetul special desemnat cu privire la toate modificările semnificative ale politicilor stabilite sau la toate derogările semnificative de la acestea, care au un impact semnificativ asupra funcționării sistemelor de rating ale instituției de credit.”

69. Articolul 253 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 253. — (1) Organele cu funcție de conducere ale instituției de credit trebuie să aibă o bună înțelegere asupra conceperii și funcționării sistemelor de rating.

(2) Organele cu funcție de conducere ale instituției de credit trebuie să se asigure în permanență că sistemele de rating funcționează în mod corect.

(3) Organele cu funcție de conducere ale instituției de credit trebuie să fie informate cu regularitate de către unitățile de control al riscului de credit cu privire la performanța procesului de rating, aspectele care necesită îmbunătățiri și stadiul eforturilor de remediere a deficiențelor constatate anterior.”

70. Articolul 254 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 254. — Analiza bazată pe modele interne de rating a profilului de risc de credit al instituției de credit trebuie să fie o parte esențială a rapoartelor de administrare prezentate structurii de conducere sau, după caz, comitetului special desemnat. Rapoartele trebuie să includă informații cu privire la cel puțin următoarele aspecte: profilul de risc pe clase de rating, migrația debitorilor între clasele de rating, estimarea parametrilor de risc relevanți aferenți fiecărei clase de rating și compararea ratelor de nerambursare efective, precum și, în măsura în care estimările proprii sunt utilizate, a valorii pierderilor în caz de nerambursare efective și a factorilor de conversie efectivi, cu

valorile așteptate și cu rezultatele simulărilor de criză. Frecvența rapoartelor trebuie să depindă de importanța și tipul informației, precum și de nivelul ierarhic al destinatarului.”

71. Articolul 255 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 255. — Unitatea de control al riscului de credit trebuie să fie independentă față de personalul și funcțiile responsabile cu inițierea sau reînnoirea expunerilor și trebuie să raporteze direct organelor cu funcție de conducere. Această unitate este responsabilă cu conceperea sau selectarea, implementarea, monitorizarea și performanța sistemelor de rating. Unitatea de control al riscului elaborează și analizează cu regularitate rapoarte cu privire la rezultatele sistemelor de rating.”

72. La articolul 256, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) implementarea procedurilor care vizează verificarea aplicării definițiilor claselor de rating și grupelor de risc de o manieră coerentă la nivelul diferitelor departamente și localizări geografice;”

73. După articolul 261 se introduce un nou articol, articolul 261¹, cu următorul cuprins:

„Art. 261¹. — (1) Până la data de 31 decembrie 2017, sunt exceptate de la aplicarea tratamentului riscului de credit potrivit abordării bazate pe modele interne de rating anumite expuneri din titluri de capital deținute, la data de 31 decembrie 2007, de către instituțiile de credit, inclusiv filialele din România ale instituțiilor de credit autorizate în alte state membre.

(2) Poziția pe titluri de capital care face obiectul exceptării se calculează ca număr de părți deținute la data de 31 decembrie 2007 în capitalul unei entități plus orice părți adiționale care rezultă în mod direct ca urmare a deținerii părților respective, cu condiția ca părțile adiționale să nu conducă la o creștere a cotei de participare la capitalul entității.

(3) În situația în care o achiziție conduce la creșterea cotei de participare la capitalul unei entități, partea care depășește cota de participare inițială nu face obiectul exceptării menționate la alin. (1). De asemenea, exceptarea nu este aplicabilă nici în cazul deținerilor care au beneficiat inițial de exceptare, dar care au fost vândute și ulterior reachiziționate.

(4) Expunerile din titluri de capital, cărora le sunt aplicabile aceste prevederi tranzitorii, sunt supuse cerințelor de capital calculate în conformitate cu Regulamentul BNR — CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard.”

74. Formula de încheiere care urmează după articolul 265 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Prezentul regulament transpune prevederile art. 4 pct. 24—29, art. 77, art. 84—89, art. 154 alin. (2), (3), (5), (6) și (7) și ale anexei VII la Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 177 din 30 iunie 2006.”

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale AKTUALIS BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acestora,

În baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 18 august 2009, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale AKTUALIS BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor decide:

Art. 1. — Societatea Comercială AKTUALIS BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Miercurea-Ciuc, Bd. Frăției nr. 13, sc. B, ap. 1, județul Harghita, nr. de ordine în registrul comerțului J19/309/10.06.2009, cod unic de înregistrare 25655405/11.06.2009, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate activitatea de broker de asigurare conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul Brokerilor de Asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația să depună la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor privind plata ratelor primelor de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări personalul propriu conform Ordinului nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Angela Toncescu

București, 24 august 2009.

Nr. 632.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 433243